

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA POMORSKIEGO

Gdańsk, dnia 23 października 2015 r.

Poz. 3238

UCHWAŁA NR X/62/2015 RADY GMINY LINIEWO

z dnia 30 września 2015 r.

w sprawie określenia szczegółowych zasad, sposobu i trybu umarzania, odraczania i rozkładania na raty należności pieniężnych mających charakter cywilnoprawny, przypadających Gminie Liniewo i jednostkom podległym oraz warunków dopuszczalności pomocy publicznej w przypadkach, w których ulga stanowić będzie pomoc publiczną oraz wskazania organów lub osób uprawnionych do udzielania tych ulg.

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15) ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2013 r., poz. 594 z późn. zm.), art. 59 ust. 1-3 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 roku o finansach publicznych (Dz. U. z 2013 poz. 885 z późn. zm.)

Rada Gminy Liniewo na wniosek Wójta Gminy Liniewo uchwala, co następuje:

§ 1. 1. Określa się szczegółowe zasady, sposób i tryb udzielania ulg w spłacie należności pieniężnych mających charakter cywilnoprawny, przypadających Gminie Liniewo lub jej jednostkom podległym, warunki dopuszczalności pomocy publicznej w przypadkach, w których ulga stanowić będzie pomoc publiczną oraz wskazania organów uprawnionych do udzielania tych ulg.

2. Ilekroć w uchwale jest mowa o:

- 1) należności pieniężnej – należy przez to rozumieć wymagalną należność główną wraz z odsetkami oraz kosztami dochodzenia tej należności,
- 2) wierzycielu – należy przez to rozumieć Gminę Liniewo oraz jej jednostki podległe,
- 3) dłużnikowi – należy przez to rozumieć osobę fizyczną, osobę prawną, jednostkę organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej,
- 4) uldze – należy przez to rozumieć umarzanie, odraczanie lub rozkładanie na raty spłaty należności pieniężnej,
- 5) trudnej sytuacji materialnej – należy przez to rozumieć w szczególności udokumentowany przez dłużnika stan z którego wynika, że średnioroczny łączny dochód na jednego członka rodziny na dzień złożenia kompletnego wniosku nie przekracza 200% zweryfikowanego kryterium dochodowego określonego w przepisach ustawy z 12 marca 2004 roku o pomocy społecznej.

§ 2. 1. Z urzędu należności pieniężne mogą być umarzane w całości w przypadku, gdy:

- 1) osoba fizyczna - zmarła, nie pozostawiając żadnego majątku albo pozostawiła majątek niepodlegający egzekucji na podstawie odrębnych przepisów, albo pozostawiła przedmioty codziennego użytku domowego, których łączna wartość nie przekracza kwoty 6.000 zł;
- 2) osoba prawna - została wykreślona z właściwego rejestru osób prawnych przy jednoczesnym braku majątku, z którego można by egzekwować należność, a odpowiedzialność z tytułu należności nie przechodzi z mocy prawa na osoby trzecie;

- 3) zachodzi uzasadnione przypuszczenie, że w postępowaniu egzekucyjnym nie uzyska się kwoty wyższej od kosztów dochodzenia i egzekucji tej należności lub postępowanie egzekucyjne okazało się nieskuteczne;
- 4) jednostka organizacyjna nieposiadająca osobowości prawnej uległa likwidacji;
- 5) zachodzi ważny interes dłużnika lub interes publiczny.

2. W przypadku gdy oprócz dłużnika głównego są zobowiązane inne osoby, należności, o których mowa w ust. 1, mogą zostać umorzone tylko wtedy, gdy warunki umarzania są spełnione wobec wszystkich zobowiązanych.

§ 3. Na wniosek dłużnika, w przypadkach uzasadnionych ważnym interesem dłużnika lub interesem publicznym, w szczególności istotnymi względami społecznymi lub gospodarczymi, możliwościami płatniczymi dłużnika oraz uzasadnionym interesem Gminy:

- 1) należności mogą być umarzane w całości lub części,
- 2) mogą zostać odroczone terminy spłaty całości lub części należności na okres nie dłuższy niż 12 miesięcy,
- 3) płatność całości lub części należności może zostać rozłożona na raty na okres nie dłuższy niż 12 miesięcy.

§ 4. 1. W stosunku do dłużnika będącego przedsiębiorcą, w tym prowadzącego działalność w zakresie rolnictwa, organ może:

- 1) z urzędu, udzielać ulg, o których mowa w § 2 ust. 1 pkt 5)
- 2) na wniosek dłużnika, udzielać ulg, o których mowa w § 3.

2. Udzielenie ulg, o których mowa w ust. 1 jest dopuszczalne, jeżeli ulgi te:

- a) nie stanowią pomocy publicznej,
- b) stanowią pomoc de minimis zgodnie z rozporządzeniem Komisji UE nr 1407/2013 z dnia 18 grudnia 2013 roku w sprawie stosowania art. 107 i art. 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej do pomocy de minimis, z wyłączeniem obszarów określonych w art. 1 ust. 1 tego rozporządzenia,
- c) stanowią pomoc de minimis w sektorze rolnym zgodnie z rozporządzeniem Komisji UE nr 1408/2013 z dnia 18 grudnia 2013 roku w sprawie stosowania art. 107 i art. 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej do pomocy de minimis w sektorze rolnym, z wyłączeniem obszarów określonych w art. 1 ust. 1 tego rozporządzenia.

3. Pomoc, o której mowa w ust. 2 lit. b), udzielona jednemu przedsiębiorcy łącznie z pomocą udzieloną z innych źródeł, w okresie trzech lat podatkowych, nie może przekroczyć kwoty 200.000 euro brutto, a dla przedsiębiorcy prowadzącego działalność zarobkową w zakresie transportu drogowego towarów 100.000 euro brutto. Wartość pomocy, o której mowa w ust. 2 lit b) podlega kumulacji z wartością każdej innej pomocy de minimis uzyskanej w różnych formach i z różnych źródeł w okresie trzech kolejnych lat podatkowych oraz z wartością każdej pomocy innej niż pomoc de minimis, otrzymanej w odniesieniu do tych samych kosztów kwalifikowanych lub tego samego środka finansowania ryzyka.

4. Pomoc de minimis, o której mowa w ust. 2 lit c), udzielona jednemu prowadzącemu działalność w sektorze rolnym, łącznie z pomocą udzieloną z innych źródeł, w okresie trzech lat podatkowych, nie może przekroczyć kwoty 15.000 euro brutto. Wartość pomocy, o której mowa w ust. 2 lit c) podlega kumulacji z wartością każdej innej pomocy de minimis uzyskanej w różnych formach i z różnych źródeł w okresie trzech kolejnych lat podatkowych.

5. Dłużnik ubiegający się o pomoc de minimis zobowiązany jest do przedłożenia wszystkich zaświadczeń, oświadczeń i informacji, o których mowa w art. 37 ust. 1 pkt 1 i 2 ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 roku o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej (Dz.U. z 2007, Nr 59, poz. 404), w tym rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 29 marca 2010 roku w sprawie zakresu informacji przedstawianych przez podmiot ubiegający się o pomoc de minimis (Dz.U. z 2010 roku, Nr 53 poz. 311) oraz wszystkich zaświadczeń o pomocy de minimis w rolnictwie i w rybołówstwie jakie otrzymał w roku, w którym ubiega się o pomoc oraz w ciągu dwóch poprzedzających go lat bądź oświadczeń o nieotrzymaniu takiej pomocy w tym okresie.

6. Dłużnik ubiegający się o pomoc de minimis w sektorze rolnym, zobowiązany jest do przedłożenia wszystkich zaświadczeń, oświadczeń i informacji, o których mowa w art. 37 ust. 1 pkt 1 i 2 ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 roku o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej (Dz.U. z 2007, Nr 59, poz. 404), w tym rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 11 czerwca 2010 roku w sprawie zakresu informacji przedstawianych przez podmioty ubiegające się o pomoc de minimis w rolnictwie i rybołówstwie Dz.U. z 2010, Nr 121 poz. 810) oraz wszystkich zaświadczeń o pomocy de minimis jakie otrzymał w roku, w którym ubiega się o pomoc oraz w ciągu dwóch poprzedzających go lat bądź oświadczeń o nieotrzymaniu takiej pomocy w tym okresie.

7. Ulgi stanowiące pomoc de minimis mogą być udzielane na podstawie niniejszej uchwały do 31 grudnia 2020 roku.

§ 5. 1. Udzielenie ulgi jest poprzedzone postępowaniem wyjaśniającym, które musi wykazać istnienie przesłanek warunkujących przyznanie wnioskowanej ulgi. Ciężar udowodnienia okoliczności uzasadniających zastosowanie ulg spoczywa na dłużniku.

2. Dłużnik, wnioskujący o udzielenie ulgi zobowiązany jest przedłożyć w szczególności dokumenty, które potwierdzają:

- 1) jego stan prawny tj. aktualne odpisy ze stosownych rejestrów np. ksiąg wieczystych, ewidencji gruntów i budynków, inne,
- 2) sytuację majątkową i rodzinną,
- 3) źródła i wysokość osiąganego dochodu,
- 4) informację o dochodach osób, które z dłużnikiem prowadzą wspólne gospodarstwo, posiadany majątek, zeznanie podatkowe za poprzedni rok podatkowy, z potwierdzeniem, że zostało złożone do urzędu skarbowego,
- 5) sprawozdanie finansowe za okres 3 ostatnich lat podatkowych lub roczne zeznanie o wysokości osiągniętego dochodu lub przychodu za okres 3 ostatnich lat podatkowych,
- 6) inne dokumenty potwierdzające istnienie przesłanek oraz warunków do udzielenia ulgi.

3. W toku rozpatrywania wniosku organ może żądać od dłużnika dodatkowych wyjaśnień lub dokumentów niezbędnych do ustalenia, czy zachodzą przesłanki do udzielenia ulgi.

4. Do udzielania ulg uprawniony jest:

- 1) Wójt Gminy – w przypadku, gdy kwota należności przypadająca Gminie nie przekroczy 5.000 złotych,
- 2) Rada Gminy – w przypadku, gdy kwota należności przypadająca Gminie przekroczy 5.000 złotych.

5. Organ uprawniony cofa udzieloną ulgę, jeżeli dowody na podstawie których udzielono ulgi, okazały się fałszywe lub gdy dłużnik wprowadził w błąd organ odnośnie do okoliczności uzasadniających udzielenie ulgi. W takiej sytuacji należność staje się natychmiast wymagalna bez uwzględnienia okresu odroczenia, rozłożenia na raty, umorzenia.

6. Udzielenie ulgi oraz jej cofnięcie następuje w formie pisemnej odpowiednio w drodze zarządzenia lub uchwały.

§ 6. Wykonanie Uchwały powierza się Wójtowi Gminy Liniewo.

§ 7. Traci moc Uchwała Nr V/35/2015 Rady Gminy Liniewo z dnia 25 marca 2015 roku w sprawie określenia szczegółowych zasad, sposobu i trybu umarzania, odraczania i rozkładania na raty należności pieniężnych mających charakter cywilnoprawny, przypadających Gminie Liniewo i jednostkom podległym oraz warunków dopuszczalności pomocy publicznej w przypadkach, w których ulga stanowić będzie pomoc publiczną oraz wskazania organów lub osób uprawnionych do udzielania tych ulg.

§ 8. Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Pomorskiego.

Przewodniczący Rady Gminy

Wiesław Szarmach